

မြန်မာ့ကလေးအတွက်

ဝေမျှသွင်း

လတ်တေ့အောင်

လဆွဲအားကိုဖမ်းသူ

လဆွဲအားနှင့် မိန်းမ

ဝေမှူးသွင်

(၁)

နေရောင်သည် ဝင်းတောက်နေရာမှ မှေးမှိန်စပြုနေပြီ။ စိမ့်ပြီးအေးနေသော အဲယားကွန်းအလုပ်ခန်းထဲမှ ကျွန်တော်က ထွက်သွားချင်နေသည်။ ဒါပေမဲ့ ချက်ချင်းပြန်၍ မဖြစ်သေး။ ဒရိုင်ဘာကောင်လေး နိုင်မျိုးမြင့်က လေဆိပ်မှာ ဧည့်သည် တစ်ယောက်ကို သွားကြိုနေသည်။ ရုတ်တရက်ပင် အဲယားကွန်းခန်းထဲမှ လွတ်မြောက်လိုစိတ်က ဝရုန်းသုန်းကား ဝင်လာပြန်၏။ ကျွန်တော်က အဲယားကွန်းကို ချက်ချင်းပိတ်ပစ်လိုက်ပြီး၊ အလှူမီနီယံပေါင်ခတ်ထားတဲ့ ပြတင်းပေါက်တွေကို လျှောက်ဖွင့်ပစ်လိုက်သည်။ တတိယလည်း ဖြစ်၊ နောက်ဆုံးလည်း ဖြစ်သော ပြတင်းတံခါးကိုဖွင့်အပြီး၌ ကျွန်တော့်ခေါင်းသည် ကြိုတင်တွေးမထားသော အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်မိသွား၏။

ကျွန်တော်လုပ်လိုက်မိသည် မှာ ပြတင်းပေါက်မှ တိုးဝင်းလာသော သဘာဝလေအေးများကို ရှူရှိုက်လိုက်ပြီး ခြောက်လွှာမြင့်သော အခန်းမှ အောက်ဆီသို့ ငုံ့ကြည့်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအပြုအမူသည် လူတစ်ယောက်အတွက် ဘာမှ ထွေထွေထူးထူး ဆန်းကျယ်သည့် ကိစ္စတစ်ခု မဟုတ်သော်လည်း ကျွန်တော့်ဘဝ၏ ကြီးကျယ်သော ပြောင်းလဲမှုတစ်ခု ဖြစ်နေခဲ့သည်။ လောကကြီးမှာ ကျွန်တော့်ရင်ခုန်သံတွေကို ဖမ်းစားနိုင်

စွမ်းရှိသော ကိစ္စတော်တော်များများ ရှိပါ၏။ ဥပမာ - နိုက်ကလပ်တစ်ခုမှ ခပ်မြူးမြူးနောက်ခံတီးလုံးများ ၊ အလတ်ဇန္တာဒူးမားရဲ့ ဝတ္ထုများ ၊ ရွှေသားနစ်ဖြင့် ပတ်ကားဖောင်တိန်များ ၊ တစ်နာရီကို မိုင်ရာချီမောင်း၍ ရသော ဇိမ်ခံကားကြီးများ (ကျွန်တော်က ကားကြမ်းကြမ်းမောင်းရတာကို နှစ်သက်သူတစ်ယောက် ဖြစ်၏) စသဖြင့် ရှိပါသည်။ ။

သေချာသည် မှာ ကျွန်တော့်ရင်ခုန်သံကို မြန်စေသည့် ကိစ္စများ တွင် မိန်းမတစ်ယောက် ဘယ်တုန်းကမှ မပါဝင်ခဲ့ခြင်းပင်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်သည် ထိုကိစ္စ (ခြောက်ထပ်မြင့်သော အခန်းမှ အောက်ဆီသို့ ငုံ့ကြည့်ခြင်း) ကို မတော်တဆ ပြုလုပ်မိသွားပြီးနောက် မိန်းမတစ်ယောက်နှင့် ပတ်သက်သည့် ရင်ခုန်သံတို့ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှ စတင်ဆူညံနေခဲ့တော့သည်။ ။ ထိုအမြစ်တွယ်မှုမှာ တစ်စုံတစ်ရာကို အလွယ်တကူ မသိမြင်နိုင်အောင် ကာကွယ်ပေးထားသလို ကံကြမ္မာကလည်း ထိုကာကွယ်ပေးထားမှုကို မသိကျိုးကျွံပြုခဲ့လေသည်။ ။

*

(၂)

ဆိုပါတော့။ ကျွန်တော်မြင်မြင်ချင်း အဲသည် မြင်ကွင်းလေးကို ပျော်
ဝင်သွားခဲ့သည်။ အဲသည် မြင်ကွင်းမှာ ဘာတွေပါဝင်သလဲ ဆိုရင်တော့
ကျွန်တော့်မှာ ထူးခြားသည့် စကားလုံးများကို သုံးစွဲပြောဆိုခွင့်ရမည် မ
ဟုတ်ပါ။ အဲသည် မြင်ကွင်းဟာ တကယ့်ကို ရိုးရိုးလေးပေါ့။ ထီးအနီ
ရောင် အဝိုင်းလေးတစ်ခု၊ အညိုရောင်ပလတ်စတစ်ဆွဲခြင်းကို ကိုင်ထား
သော လက်တစ်ဖက်။ အဖျားစွန်းရုံလေး ပေါ်နေသော ထဘီခရမ်းရောင်
လေး.....ဒါပဲ။ အဲဒီလောက်ပဲပါ၏။ ထိုမိန်းကလေး၏ ကိုယ်နေ၊ ကိုယ်ဟ
န်၊ အရပ်အနိမ့်အမြင့် စသည် များကိုလည်း ကျွန်တော်မသိပါ။ ဆံပင်ရှ
ည်သည် ၊ တိုသည် ကိုလည်း မသိပါ။ အသားဖြူသည် ၊ ညိုသည် ကိုလ
ည်း မသိပါ။ (မမည်းသည် ကတော့ သေချာပါသည် ။) စိတ်ထဲက
သေချာခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုကဲ့သို့ ဘာမှ သေချာမသိသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဘာရယ်လို့
ပြောပြနိုင်ခြင်းမရှိသော အချက်အလက်တွေကြောင့် ကျွန်တော်က ရင်ခု
န်နေရတာလဲ။။ ထိုအချက်ကို လူတော်တော်များများက လက်ခံလိမ့်မည်
မဟုတ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ မတက်နိုင်ချေ။ ကျွန်တော့်အား ထိုမြင်ကွင်းလေးသ
ည် လွယ်လင့်တကူ ဖမ်းစားနေခဲ့သည် ။ ထိုမြင်ကွင်းလေး၏ ပိုင်ရှင်က
တော့ ကျွန်တော့်ကို သိနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ သူမ အလွန်ဆုံးသိမှ ကျွန်
တော့်ကုမ္ပဏီ နာမည်ရယ်၊ ဒီခြောက်ထပ်အဆောက်အဦကြီးဟာ
နိုင်ငံခြားမှ ဘာပစ္စည်းတွေကို တင်သွင်းတယ်ဆိုတာရယ်၊ ဒီလောက်ပဲ

နေမှာ ပေါ့။

ကုမ္ပဏီအဆောက်အဦရှေ့ ပလက်ဖောင်းပေါ်တွင် ထီးဆောင်း၍ လမ်းလျှောက်သွားသော သူမအား ကုမ္ပဏီအဆောက်အဦ အပေါ်ဆုံးထပ်မှ ကျွန်တော်က တွေ့မြင်ရူးသွပ်သွားသည် ဟု ဘယ်သူကများ ထင်ပါမည်လဲ။ ထို့ထက်ပိုသည် မှာ ကျွန်တော်မြင်တွေ့ရသော မြင်ကွင်းသည် မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ မျက်နှာ၊ ခန္ဓာကိုယ်၊ လေယူလေသိမ်း(အသံ) စသည်များ မဟုတ်ပဲ ထီးအနီရောင်ဝိုင်းတစ်ခု၊ ဆွဲခြင်းအညိုရောင်လေး၊ ခရမ်းရောင် ထဘီစွန်းလေးသာ ဖြစ်လေသည် ။ (ခပ်ကြောင်ကြောင်ဟုလည်း ထင်နိုင်ပါသည် ။)

ဒါပဲပေါ့၊ ဒါပဲလေ၊ လူ့ဘဝမှာ ကိုယ်ယုံကြည်ရာကို လွတ်လပ်စွာ ရူးသွပ်ခွင့်ရှိတာပဲ။ ဘယ်သူ့ရဲ့ သတ်မှတ်ချက်တွေ၊ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်တွေကိုမှ သိပ်အရေးလုပ်စရာ မလိုပါဘူး၊ ထိုနေ့က ဧည့်သည် သွားကြိုနေ၍ နောက်ကျမှ ပြန်လာသော ဒရိုင်ဘာကောင်လေး နိုင်မျိုးမြင့်ကို ပြန်လာရင် နည်းနည်းအော်ငေါက်လိုက်ဖို့ မူလကရည်ရွယ်ထားသော်လည်း လက်တွေ့တွင် မအော်ငေါက်ဖြစ်လိုက်ပါ။ ဒါသည် ကပင် ကျွန်တော့်ရည်ရွယ်ချက်ကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်နိုင်သော ထီးအနီရောင်လေး၏ အစွမ်းဖြစ်သည် ။ ထိုအစွမ်း၏ ဂုဏ်ရည်သည် နောက်အခါ " အချစ် " ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော် ဘယ်သိနိုင်ပါဦးမည်နည်း။

★

(၃)

ညသည် ကြယ်တချို့ဖြင့် ခုံညားနေ၏။ လရိပ်စွန်းကွေးကွေးလေးက တော့ ကျွန်တော့်ခေါင်းအုံးပေါ် တစ်ဝက်တစ်ပျက် ကျလျက်ရှိသည်။ ခပ်ဆိမ့်ဆိမ့်အရသာရှိသော လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်က ကစားပွဲပေါ်မှာ ရှိ၏။ အပြည့်မဟုတ်တော့။ တစ်ဝက်ကျော်ကျော်လောက်သာ ကျန်တော့သည်။ ကျွန်တော်က လွမ်းနေသည်။ ညနေတုန်းက မြင်ကွင်းလေးကို ဖြစ်၏။ သူများ တွေကြားရင် ရယ်စရာပင်၊ တစ်ခါမှ မပတ်သက်ခဲ့ဖူး၊ မသိကျွမ်းခဲ့ဖူး၊ မမြင်ခဲ့ဖူးတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို..... ကျွန်တော်က။ လေပူတို့ သည် ပြတင်းတံခါးမှ တဆင့် ကျွန်တော့်မျက်နှာကို ဖြတ်တိုက်သွားသည်။

ကျွန်တော် စိတ်ရှုပ်ရှုပ်ဖြင့် တစ်ဝက်ကျော်ကျန်နေသော လက်ဖက်ရည်ခွက်ကို တစ်ကျိုက်တည်းကုန်အောင် မော့သောက်ပစ်လိုက်၏။ နည်းနည်းအဆီပြန်နေသော မျက်နှာကို လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ပွတ်သပ်မိလိုက်ပြန်သည်။ ညသည် အစိုးမရသောရင်ကို ကျီစယ်လှောင်ပြောင်နေသယောင်။ အနီးရှိ ကုန်သွားပြီဖြစ်သော လက်ဖက်ရည်ခွက်ကလေးပင် ကျွန်တော့်အဖြစ်ကို ပြီးစိစိဖြင့် သရော်ရှုတ်ချနေသည် ဟု ထင်ရသည်။ ထင်နေရာမှ အသံတစ်သံကိုပါ ကြားယောင်လာသည်။ "အရူး" တဲ့။

" ဟုတ်ပါတယ်ကွယ်၊ ငါဟာ အရူးတစ်ယောက်ပါပဲ "

သည် လိုဝန်ခံလိုက်ရ၍ နည်းနည်းတော့ ပေါ့သွားသလို ခံစားလိုက်

ရသည် ။ ခက်တော့ခက်၏။ ဘယ်လိုအချင်းအရာတွေကြောင့် များ လဲ။ ကျွန်တော် အတွေးရခက်နေသည် ။ ခေါင်းထဲ၌ မူးနောက်ရီဝေလာသည် ။ မျက်လုံးများကတော့ စောစောကသောက်ထားသော လက်ဖက်ရည်၏ အစွမ်းကြောင့် ခပ်ကြောင်ကြောင်ရှိ၏။ ညနေက မြင်ခဲ့ရသော မြင်ကွင်း လေးသည် မထင်မှတ်ဘဲ လှပလာသလိုပင်။ အနီရောင်ထီးသည် ကျွန်တော့်မျက်ဝန်းထဲ၌ ပို၍ စိုရဲလာ၏။ လူက လေးလံ လာပြီး အိပ်ချင်နေပေမယ့် မျက်လုံးက အိပ်မရ။ သွားပြီး၊ ဒုက္ခတွေ ရဲရင့်နေကြလေသည် ။

ကျွန်တော် ဒီနေ့ညကို ရင်ဆိုင်ဖို့ မပြင်ဆင်ရသေးခင်ပဲ အငိုက်မိသွားပြီး ရှုံးနိမ့်ခြင်း၏ ခါးသက်မှုကို ချုံမြိန်သော ပန်းသီးတစ်လုံးနှင့် အစားထိုးရန် ရေခဲသေတ္တာထဲမှ ပန်းသီးတစ်လုံးကို အငမ်းမရ စားလေတော့၏။ ပြီးတော့ ခပ်လှောင်လှောင် ရယ်မောသံတစ်ခုဖြင့် ညကို အဆုံးသတ်ဖို့ ကြိုးစားသေးသည် ။ ဘာမှ မထူးခြား။ ကျွန်တော် စိတ်လှုပ်ရှားလျက် အိပ်ခန်းအတွင်းမှာ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေလိုက်၏။ ခဏကြာတော့ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် အခန်းတံခါးကိုဖွင့်ကာ လသာဆောင်ပေါ်သို့ ကျွန်တော်တက်သွားတော့သည် ။

ထို့နောက် နက္ခတ်တာရာတွေကို ရေတွက်ကြည့်မိသည် ။ တဖျတ်ဖျတ်လက်နေသော ကြယ်ပွင့်တချို့ကို ကြည့်ရတာ အားမရ.....။ အမြဲလင်းလက်နေပါရောလားကွယ်.....။ ရေးနွား၏ ပန်းချီတစ်ချပ်သည် ဖျတ်ခနဲ အာရုံထဲတွင် ပေါ်လာသည် ။ ညနေတုန်းက မြင်ခဲ့ရသော ကောင်မလေး၏ ပုံရိပ်များကတော့ လေဟာနယ်တစ်ခုလို ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ ။

" ဟေး..... ငါ့ရဲ့ ခါတော်မီ ပန်းပွင့်လေးရေ၊ တကယ်တော့.....ငါဟာ အထင်သက်သက်နဲ့ သေချာခဲ့တဲ့ ကောင်ပါကွာ "

အဲဒီလို ခပ်တိုးတိုး ညည်းတွားလိုက်မိတော့ ရင်ထဲ၌ အေးစိမ့်သွား၏

။ အဝေးကြီးကို ငေးကြည့်နေလိုက်သည် ။ အဓိပ္ပာယ် သိပ်မရှိပေမယ့် ထိုအပြုအမူကို သာယာနေမိလို့ ကျွန်တော်အဲဒီလိုပဲ ဆက်ကြည့်နေမိ၏။

ဒီညကို ကျွန်တော့်လက်တွေနဲ့ လုံးချေပွတ်သပ်ခွင့်ရမယ်ဆိုရင်၊ ကျွန်တော့်ရင်ခုန်သံတွေ ဒီနှုန်းအတိုင်း ဆက်၍ စခန်းသွားနေဦးမယ်ဆိုရင် ၊ ကျွန်တော့်ကိုယ်ပေါ်တွင် သူမ၏ ထီးအနီလေးဖြင့် လာရောက်မိုးဆောင်းပေးမည့် တစ်နေ့ရောက်လာခဲ့ရင်....။

" ဟူး "၊ လေပူတချို့ကို ကျွန်တော် မှုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်သည် ။ တစ်ဝက်သာသာရှိနေသော လခြမ်းကွေးလေးဆီသို့ အကြည့်တွေ ပို့ထားမိ၏။ အချက်အလက်တစ်ခုကိုလည်း ကိုယ့်ဘာသာ တိတ်တဆိတ် ဝန်ခံမိသွားသည် ။ ကျွန်တော်၏ အရင်အစုံသည် နွမ်းလှစွာ လှုပ်ခတ်လာသည် ။ ညဉ့်ယံ၏ တစ်နေရာတွင် တော့ ညမွှေးပန်းကို အားကုန်ပွင့်နေကြပေလိမ့်မည် ထင်သည် ။

*

ကျွန်တော် နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် အကြောင်းအရာ မယ်မယ်ရရ မရှိဘဲ အစောကြီးနိုးနေသည် ။ ထိုသို့နိုးနေသည် ဟု ဆိုခြင်းမှာ ကျွန်တော်လိမ်ညာရာများ ရောက်နေမလား.....၊ ဟုတ်တာပေါ့။ လိမ်ညာရာ ရောက်မှာ ပေါ့။ ဒါမှ မဟုတ် အသုံးအနှုန်းမှားယွင်းသွားတာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ တစ်ညလုံး တစ်ရေးမှ မအိပ်ရသေးတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ နိုးနေသည် ဆိုတာ လိမ်ညာနေခြင်းမဟုတ်ပါက မှားယွင်းနေတာပဲ ဖြစ်မှာပေါ့။ ထားပါ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်တော်ကတော့ အစောကြီးပင် နံနက်ခင်းတွေကို ရင်ခုန်ခွင့်ရခဲ့ပြီ။ ခါတိုင်းဆိုရင် ဒီအချိန်များ သည် ကျွန်တော်နှစ်နှစ်ခြွက်ခြွက် အိပ်မောကျနေချိန်များ သာ.....။ အခုများ တော့ မနေ့ကကောင်မလေးကို ဒီနေ့များ မြင်တွေ့ခွင့်ရဦးမည်လောဟု မျှော်လင့်ချက်တွေဖြင့် ရင်သည် ဆွတ်ပျံ့နေ၏။ ထိုသို့နေထိုင်ရင်း နံနက်ခင်း၏ အချိန်တချို့သည် နာရီလက်တံ၏ ဝါးမြို့ခြင်းကို ခံလိုက်ရသည် ။

ညနေ(၅)နာရီရှိပြီ။ ကျွန်တော်က ရင်ခုန်နေသည် ။ မနေ့ညကတည်းက ဒီအချိန်ကို အကြီးအကျယ် မျှော်လင့်နေခဲ့တာ.....။ ဒါပေမဲ့ မျှော်လင့်ရုံသာ မျှော်လင့်နေရပြီး မျှော်လင့်ချက်ပြည့်ဝမည်ဟု ကား မမျှော်လင့်ရဲချေ။ ကျွန်တော် ထိုကဲ့သို့ တွေးလိုက်မိပြီး ခေါင်းကို ငိုက်စိုက်ချပစ်လိုက်သည် ။ ရင်ထဲ၌ ကား ဆွေးသလို ခံစားဖြစ်သွားသည် ။ တစ်နေ့လုံးလည်း အလုပ်ထဲ၌ စိတ်မဝင်စား။ ထိုရောဂါသည် ရင့်လာလျှင် သိပ်မကောင်းမှန်း ဘာသာတွေးမိသေး၏။ ကျွန်တော်သည် စိတ်ခံစား

မူ အားကောင်းသူတစ်ယောက်.....။

ကျောင်းသားဘဝကလည်း ထိုစိတ်ခံစားချက်ကြောင့် ဆိုးကျိုးများ
စွာ ကြုံခဲ့ရဖူးသည်။ (ကျွန်တော် ကြုံခဲ့ဖူးသမျှ ဆိုးကျိုးများ စွာသည် ယ
ခု ကျွန်တော် ကြုံတွေ့ခံစားနေရသော ဆိုးကျိုးထက် ပိုမဆိုးသောကြော
င့် မဖော်ပြတော့ပါ) တစ်စုံတစ်ခုအပေါ်၌ ခံစားလွယ်သော နှလုံးသားပိုင်
ရှင်သည် အနုပညာကိစ္စများကို ကျွမ်းဝင်ခံစားနိုင်မှန်း ထိုစဉ်ကတည်း
က ကောင်းကောင်း ကျွန်တော်နားလည်ခဲ့ရသည်။ ။

ကိုယ်တိုင်လည်း အနုပညာကို ဝါသနာကြီးခဲ့သည်။ ။ အချုပ်အနှောင်
အတားအဆီးများကို မကြိုက်ခဲ့။ ညသန်းခေါင်ကျော်ကြီး လမ်းလျှောက်
ရင်း ဆေးလိပ်ဖွာလျက် တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးနေရသော အရသာကို ဘာ
နဲ့ မှ မလဲချင်ခဲ့။ အနုပညာမြောက်သော ပန်းချီကားများ ၊
ကဗျာစာအုပ်များ ၊ သီချင်းခွေများအား ဝယ်ယူစုဆောင်းနေရတာကို
ကျေနပ်ပျော်ရွှင်ခဲ့။

ယခုတော့ အားလုံးသည် လွမ်းဆွတ်ဖွယ်ပင်၊ အခုလုပ်နေရသော အ
လုပ်ကို ယခင်ကဆိုလျှင် ယောင်၍ ပင် စိတ်မကူးခဲ့ဖူး။ ငွေရသည့် အလု
ပ်ချင်းတူတူတောင် ကိုယ်ဝါသနာပါမှ လုပ်ချင်တဲ့ ကောင်ပေါ့။ ငယ်ငယ်
ကတော့ စိတ်ကူးဖူးပါရဲ့ ။ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများ ရောင်းသည့်
ဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်လောက်ဖွင့်မည်။ ဒါမှ မဟုတ် စာအုပ်ကောင်းတွေကို
ထုတ်ဝေသည့် စာအုပ်တိုက်ကြီးတစ်တိုက်လောက် ပိုင်ချင်ခဲ့သည်။ ။ ကို
ယ်တိုင်လည်း ကဗျာလေး၊ စာလေးရေးမည်ပေါ့။

အခုတော့ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကြောင့် မိဘ၏ စီးပွားရေးကို ဦး
ဆောင်ရင်း ကုမ္ပဏီတစ်ခု၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်နေခဲ့ရပြီ။ ကျွန်တော်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်
လူ့အခွင့်အရေးတွေ အများ အပြား ဆုံးရှုံးခဲ့ရပြီပဲ။ ရုတ်တရက် ခေါင်းငုံ့

က်စိုက်၍ တွေးနေရာမှ ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ မော့လိုက်သည်။ ပြတင်းတံခါးဆီသို့ တစ်ခုခုကို မျှော်လင့်လျက် လှမ်းလျှောက်သွား၏။ နောက်.....မွတ်သိပ်သော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အငမ်းမရကြည့်သည်။ မြင်လိုသော မြင်ကွင်းသည် ကား စက္ခုအာရုံဆီသို့ဝင်မလာ။ ကျွန်တော် အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက်သွားသည်။ တစ်ခုခုကို မကျေမနပ်ဖြင့် ဆဲရေးလိုက်ဟန်ကို ကျွန်တော့်နှုတ်ခမ်းများမှ တစ်ဆင့် သိနိုင်၏။ ထိုအခိုက် ကျွန်တော့်မျက်လုံးများ သည် ဖျတ်ခနဲ အရောင်များလင်းလက်သွားသည်။ ညနေခင်း၏ တိမ်များ သည် ပို၍ အရောင်တောက်လာကြသည်။ လေနည်းလေးများ သည် ခပ်သင်းသင်း တိုက်ခတ်သွားသည်။ ကျွန်တော်က အလွန်ဝမ်းမြောက်သွား၏။ ဟုတ်သည် လေ။ တစ်ညလုံး တစ်နေ့လုံး မျှော်လင့်ထားသည့် ကိစ္စ အောင်မြင်သွားပြီ မဟုတ်လား။ မြင်ကွင်းလေးတစ်ခုကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုမြင်ကွင်းလေးသည် တရွေ့ရွေ့နှင့် ကျွန်တော့်အောက်တည့်တည့်ဆီသို့ တိုးကပ်လာသည်။ ထို့နောက် ကျော်လွန်သွားကာ ကျွန်တော်မြင်နိုင်သေးသော လမ်းထိပ်အရောက်တွင် တစ်ဖက်သို့ ကွေ့ဝင်ပျောက်ကွယ်သွား၏။ ရင်ထဲတွင် ကြေကွဲစွာ နှမ်းပျော့သွားသည်။ သွားပြီ.....။

တစ်ညလုံး တစ်နေ့လုံး ကြိုးစားမျှော်လင့်ထားခဲ့သမျှ အားလုံးဟာ ဒီလောက်နဲ့ ပဲ အဆုံးသတ်သွားရတော့မှာ လားကွယ်။ တိမ်စိုင့်တို့ သည် နေ၏ အကြွင်းအကျန်များကို ဖုံးကွယ်ပစ်လိုက်၏။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲတွင် ခပ်စောစောက ထွန်းတောက်ခဲ့သော မျှော်လင့်ချက်နေမင်းသည် လည်း အမှောင်ထဲသို့ ခွန်နှင့် အားနှင့် ပြေးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

